

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De femina quae de solo corpore Christi vixit, cap. 47.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ri videret corpus Domini, miri odoris sensit ex eo fragrantia, qua tanto plenius percepit, quanto sacramento plus approximavit. Gerlacus supprior noster hæc mihi retulit, dicens se ab ore prædictæ virginis ea audiuisse. APOLLONIUS: Cùm corpus Domini tantæ sit dulcedinis, tantique odoris, miror quare solo eius esu corpora non sustententur. CÆSAR. Corpus Domini licet ore percipiatur, magis tamen cibus animæ quàm corporis est, nec nobis incorporatur, sed Christo nos incorporat. At tamen quòd corpus communicantis quandoque sustentetur illo, duplici tibi pandam exemplo.

CAPVT XLVII.

*Sacra
Eucha-
ristia e-
ciam cor-
pus com-
munican-
tis inter-
dum su-
stentatur*

Femina quædam, sicut monachus noster Reinerus, quandoque Scholasticus sancti Andrea in Colonia, mihi recitavit, ex multa deuotione sepe solita erat communicare, quæ quanto plus cibum cœlestem cœpit appetere, tanto amplius corporalem cœpit fastidire: quod vbi sensit, ex permissione sui sacerdotis, singulis diebus dominicis communicauit. Cui cibus ille vitalis tantam contulit fortitudinem, vt sine omni esurie corporali proximam expectaret dominicam: hoc multo tempore actitans, gratiam sibi collatam prædicto sacerdoti confessa est. Ille verò cùm Episcopo loci rem tam mirabilem recitasset, timens Episcopus aliquid fallaciæ esse in causa, sicut vit sapiens, respondit: Cùm denuo venerit ad te, loco Domini corporis, hostiam ei porrigas non benedictam, per quam citius rei huius experieris veritatem. Quod cùm fecisset sacerdos, femina tentatam se ignorans, mox vt domum rediit, tam vehementer esurire cœpit, vt morituram se crederet, si non ocyus manducaret. Currens tamen prius ad sacerdotem, & eandem famè peccatis suis impurans, pedibus eius se prostravit, & gratiam diuinitus collatam sibi subtractam lachrymabiliter exposuit. Quod vbi ille audiuit, gaudius est valde, gratias egit Deo, qui facit mirabilia magna solus, & dedit ei verum Christi corpus, cuius virtuti mox omnis esuries cessit, & gratia subtracta accessit; *Episcopus*

scopus verò hæc audiens à sacerdote, & ipse Deū glorificauit. APOLLONIVS: Rem recitas valde miraculosam. CÆSARIVS: Si Helias propheta in fortitudine panis ordeacei ambulauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus vsque ad montem Dei Oreb, quid miraris, si femina hæc incolumis potuit viuere pasta pane vitæ? Multiplex ex illo fortitudo est, non solum animæ, sed & corporis. Aliud habes supra exemplum de virgine de Quido, quæ præter Christi corpus nihil comedit, excepta vna quam fugebat, in distinctione septima capitulo vicesimo hoc reperies. Audi nunc rem satis gloriosam.

CAPVT XLVIII.

LVdovicus comes Loffensis, pater huius qui adhuc superest, etiã comiciam tenebat de Reinecke; cui propter ^{*.a. ab-} licentiam miles quidam ministerialis bene natus multas inferebat injurias, sua sibi ^{sentiam.} vsurpando, & homines ad comitiam pertinentes depradando: quod cum omnibus amicis suis comes conquereretur, & die quadam diceret cuidam nobili viro, qui ab eo bona tenebat: Quare mihi non capitis illum pradonem? Respondit: Bene eum caperem, si essem securus, quòd a vobis in corpore non læderetur. Quem cum accepta fide cepisset, comes sophisma faciens, protinus sepulcrum fieri iussit, in quo militem mollibus inuolutum sine pœna poni fecit, sicque terra opertum extinxit. Cuius cognati mox furentes, coram Imperatore Frederico, auctore huius, qui nunc imperat, contra præfatum virum nobilem, cum multa vociferatione, querimoniam deposuerunt, dicentes, quòd accepta pecunia comiti illum tradiderit. Cumq; Imperator fremeret, innocentem damnare volens, miles quidam honestus, ascenso scamno, loquendi licentiã petiuit & obtinuit; Domine, inquit, medietatem vix verborum audiuiſtis, si miles præſens eſſet, fortè bene se excusaret. Respondente Imperatore, Licentiam habeas adducendi eum: miles militem adduxit, qui cum per aduocatam plenè se excuſaſſet, inſtigantibus aduersariis, Imperator reſpondit: Verba ſunt, nō ſic pœ-